

XL.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Løfteed udenfor Retten.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 24. Marts 1905.)

Udvalget er enigt i, at Grundlovens Bestemmelse om Religionsfrihed, nødvendigvis maa medføre en Forandring i den bestaaende Lovgivning om Edsaffæggelse, saaledes at der gives alle dem, der ingen Religion have, og dem, der af religiøse Grunde anse det for urigtigt at aflægge Ed efter den gældende Edsformular, Adgang til at bruge en anden Forsikringsmaade. — Da Spørgsmaalet om Edens Anvendelse i Retten omhandles i det Forslag til en Retsreform, som for Tiden behandles i Rigsdagen, finder Udvalget det rigtigt, at nærværende Lovforslag kun omhandler Løfteed.

En Ordning paa samme Grundlag som det, hvorpaa Forslaget hviler, nemlig den Ordning, at den sædvanlige Edsformular bibeholdes som Regel, medens der som en Undtagelse gives Adgang til at bruge en anden Forsikringsmaade, er indført i flere Lande, saaledes Norge (10. Maj 1893), England og Holland.

Imidlertid anser Udvalgets Flertal det ikke for rigtigt at blive staaende ved en saadan Ordning. For det første maa det i al Almindelighed anses for uheldigt, at

der gives to sideordnede Forsikringsmaader, idet det i saa Fald let vil komme til at staa saaledes for den offentlige Bevidsthed, at den ene af disse Maader er den „rigtige“, saa at de, der benytte den anden, blive betragtede som Folk, der udskille sig fra det almindelige. Og da den hidtilværende Ed sandsynligvis vil blive betragtet som den „rigtige“ Bekræftelsesmaade, kan der derved blive lagt et moralsk Tryk paa nogle, saa at de bruge denne, skønt de helst vilde bruge den anden.

Dertil kommer, at det efter Flertallets Opfattelse i alle Tilfælde — og især for Løfteedernes Vedkommende — er rigtigt at gaa bort fra den gamle Edsformular: „saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord“. Naar nemlig denne Formular bruges ved Løfteeder, vil det Tilfælde altid kunne indtræde, at en Embeds- eller Bestillingsmand, der bliver dømt for Overtrædelse af en Embedspligt, som han selv ikke mente at have overtraadt, først bag efter faar at vide, at han ved hin Handling — i Henhold til den aflagte Ed — har fraskrevet sig Guds Hjælp. Det maa saaledes anses for rigtigst at ophæve den